

Rocznica śmierci generała Władysława Andersa

Władysław Anders, jedna z najważniejszych postaci polskiej historii XX w. swój ziemski żywot zakończył 12 maja 1970 r. w wieku 78 lat. Już niedługo rocznica śmierci generała, którego w po wojnie, w zajętej przez Sowietów Polsce, wypatrywano jako zbawiciela, który uwolni kraj od czerwonej zarazy. Nie uwolnił. Sam już nigdy więcej ojczyzny nie odwiedził.

Był wybitnym przywódcą kół wojskowych i politycznych. Pochodził z Błonia w powiecie kutnowskim. Gimnazjum ukończył w Warszawie, studia zaś w Rydze. W latach I wojny jako porucznik służył w armii carskiej, następnie znalazł się w I Korpusie Polskim. W latach 1921-1923 studiował w École Supérieure de Guerre w Paryżu. W 1925 r. kierował ekipą polskich jeźdźców, która wywalczyła puchar Narodów w Nicei.

We wrześniu 1939 r. był dowódcą Nowogrodzkiej Brygady kawalerii i grupy operacyjnej Kawalerii. 29 września 1939 r. dostał się do niewoli radzieckiej. Zwolniony po układzie Sikorski-Majski został mianowany dowódcą Armii Polskiej w ZSRR, którą wyprowadził na Bliski Wschód. W 1942-1943 stanął na czele Armii Polskiej na Wschodzie.

Generał Anders, dowodząc 2 korpusem brał udział w kampanii włoskiej, odnosząc szereg błyskotliwych zwycięstw: w bitwie o Monte Cassino, pod Ankoną, na linii Gotów, pod Faenzą, zdobywając Bolonię. W lutym-maju 1945 r. w zastępstwie generała Komorowskiego był p.c. Naczelnego Wodza. Pochowany na cmentarzu wojennym pod Monte Cassino.